

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘

ฉบับที่ ๑๐/๒๕๖๘

เมื่อ พ.ร.บ.ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ มีผลใช้บังคับ ย่อมมีผลให้ความผิดอาญา ที่มีโทษปรับสถานเดียวและเป็นกฎหมายที่มีอยู่ในบัญชี ๑ ท้าย พ.ร.บ.ว่าด้วย การปรับเป็นพินัยฯ เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๖๕๙/๒๕๖๗

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงเชียงใหม่
นิติบุคคลอาคารชุด ศ.

โจทก์
จำเลย

พ.ร.บ. ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๖ (๑), ๓๙, ๔๔

เนื่องจากการประกาศใช้ พ.ร.บ.ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยตามมาตรา ๓๙ แห่ง พ.ร.บ.ดังกล่าวบัญญัติว่า “เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้” และมาตรา ๔๕ บัญญัติว่า “บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒ (๑)... (๓) ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ศาลพิจารณาปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้” ดังนั้น เมื่อในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาบทบัญญัติมาตรา ๓๙ แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ มีผลใช้บังคับ ย่อมมีผลให้ความผิดตาม พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๙, ๕๗ ซึ่งเป็นความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว และเป็นกฎหมายที่มีอยู่ในบัญชี ๑ ท้าย พ.ร.บ.ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย และเมื่อความผิดทางพินัยฐานดังกล่าวนี้เป็นการกระทำความผิดกับความผิดทางอาญาตาม ป.อ. มาตรา ๓๘๕ ความผิดทางพินัยจึงเป็นอันยุติไปตามบทบัญญัติมาตรา ๑๖ (๑) แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ กรณีต้องลงโทษตาม ป.อ. มาตรา ๓๘๕

คลิกหรือสแกนเพื่อสืบค้นฉบับเต็ม